

Zaventem

luisterend naar de stilte
kan hij niet slapen: hij verwacht
het ronken van motoren desnoods
het klappen van de wind
in een papierenvlieger

een wolk van stoom, vulkanisch
glas verandert landingsbanen
in een speeltuin: was het maar
alle dagen zo, denkt hij
terwijl hij staal hoort gillen
in de stilte en zijn bed wordt
opgestuwd, in zijn buik
begint het rillen

hij is de aarde dankbaar
om haar magma, de rode
lippen van het vuur;
hij sluimert, luistert
naar geluidloos gruis

hij voelt de aarde draaien
zoals over marmeren vloeren
een japon van wol en baai
hij duizelt van de ruis

Staf De Wilde